

Motion till riksdagen 2019/20:3040

av **Serkan Köse (S)**

Kashmir

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Kashmir och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den 6 augusti 2019 beslutade den indiska regeringen att avskaffa artikel 370 i den indiska konstitutionen, som gav befolkningen i den indiskkontrollerade delen av Kashmir vissa begränsade rättigheter och en liten grad av autonomi. Syftet med avskaffandet av artikel 370 sägs vara att förebygga terrorism och att integrera regionen med resten av Indien. Efter ogiltigförklaringen av artikel 370 har antalet indiska soldater i Kashmir ökat till nästan 800 000 och befolkningens möjligheter att kommunicera med omvärlden begränsats. Såväl internet (både mobilt och bredband) som telefonlinjer och tv-kanaler har varit nedstängda.

Den indiska regeringen har förbjudit allmänna sammankomster. Utegångsförbud har utlysts, och skolor och universitet har stängts. Civilbefolkningen har begränsad tillgång till livsmedel och sjukvård. Lokala politiker hålls i husarrest, och flera hundra personer har frihetsberövats. Bland dem finns politiker, universitetsprofessorer, företagsledare och människorättsaktivister. Det har också rapporterats om att många har dödats.

Sedan 5 augusti 2019 lever folket i Kashmir under en total kommunikations blackout. I Amnestys senaste lägesuppdatering om Kashmir (september 2019) rapporterar organisationen att en befolkning på cirka 8 miljoner – inklusive barn och äldre, på grund av utgångsförbudet i praktiken har förblivit inlåsta i sina hem sedan mer än en månad tillbaka. De mänskliga kostnaderna för denna konflikt kan inte ignoreras. Det totala förbudet för telekommunikationstjänster som införts gör det svårt eller omöjligt för människor att nå ut till sina familjer och informera om sin situation och brist på säkerhet. Den totala kommunikationsblockaden försvårar även allvarligt läkares, sjukvårdspersonals och andra humanitära hjälparbetares insatser när det gäller att erbjuda hjälp.

Indiens regering har nästan total kontroll över den information som kommer ut från regionen. Detta är extremt oroväckande då de många allvarliga människorättskränkningar som pågår inte kan rapporteras eller utredas.

Kommunikationsblockaden har resulterat i att Kashmir blivit som ett svart hål av ovisshet. Skissartade rapporter som kommer ut från regionen vittnar om medicinska nödsituationer, massarresteringar, barn och ungdomar som plockas upp mitt i natten, tortyr av civila och användning av bland annat tårgas och vapen med ammunition av hageltyp mot demonstranter. Allt detta i en tid då familjer inte ens kan kontakta varandra för att säkerställa huruvida familjemedlemmar är i säkerhet eller inte.

Sedan början av augusti 2019 har livet varit katastrofalt för folket i Kashmir. Detta är att beröva en hel befolkning sin rätt till yttrande-, åsikts- och rörelsefrihet under en obestämd period vilket strider mot internationella normer och standarder.

I samma lägesuppdatering om Kashmir hänvisar människorättsorganisationer till ett uttalande av David Kaye, FN:s särskilda rapportör för främjande och skydd av rätten till yttrandefrihet. Kaye uttrycker stark oro för att kommunikationsnedstängningen i Kashmir är något nytt och kan signalera en avvikelse i det sätt som demokratiska stater slår ner på tillgången till information i omtvistade områden.

I ett gemensamt uttalande från fem av FN:s specialrapportörer (inklusive Kaye och Agnes Callamard, specialrapportör med ansvar för frågan om utomrättsliga avrättningar) uppmanar de Indiens regering att stoppa dessa kränkningar av mänskliga rättigheter, och kallar kommunikationsblockaden en form av kollektiv bestraffning av folket i Jammu och Kashmir, i strid med de grundläggande normerna för nödvändighet och proportionalitet.

Försöken att begränsa pressfriheten, som i fallet med journalisten och författaren Gowhar Geelani, som godtyckligt stoppades på Indira Gandhi International Airport, i New Delhi från att gå ombord på sitt flyg till Tyskland, har ytterligare förvärrat effekten av kommunikationsblockaden. Enligt ett uttalande från Kashmir Press Club, ska minst tre väletablerade Kashmiri-journalister ha uppmanats att utrymma sina statligt ägda bostäder så fort som möjligt, vilket inte är något annat än trakasserier som syftar till att tvinga journalister att rätta in sig i ledet. Regeringens försök att skapa en bild av normalitet i Kashmir samtidigt som pressfriheten inskränks är ytterligare en varnings-signal.

Amnesty har i en rapport om Kashmir från 2018 uppgett att säkerhetsstyrkornas användning av vapen med ammunition av hageltyp, alltså många små metallpellets som sprids brett och orsakar stor skada, har gjort hundratals personer blinda och dödat minst 14 personer sedan juli 2016. Amnesty har i samma rapport samlat in vittnesmål från personer som på något sätt förlorat och skadat synen på grund av användningen av dessa vapen. Så här säger en person som har blivit offer för säkerhetsstyrkornas hagelgevär och kulor: ”Jag hade 92 kulor som träffade mitt ansikte. Vem säger att dessa metallpelletar inte är dödliga? Fråga oss. Kulorna dödade våra drömmar och vårt hopp. De krossade våra själar. De gjorde våra liv till ett helvete.”

Senast den 16 augusti 2019 uppmanade Amnesty FN:s säkerhetsråd att söka en lösning på den rådande situationen i Kashmir och framhöll att FN måste se till att de mänskliga rättigheterna tillgodoses för befolkningen i regionen. I samma skrivelse framhåller Amnesty att det internationella samfundet måste samlas för att kräva att deras mänskliga rättigheter respekteras. Det är viktigt att ge internationell uppmärksamhet åt de mänskliga kostnaderna för denna konflikt, som hittills i mångt och mycket pågått i det tysta.

Utvecklingen i Kashmir är oroväckande, och vi har fortfarande alldeles för lite information om vad som sker i regionen.

Konflikten i Kashmir har pågått under årtionden. Sedan slutet av 1980-talet har situationen i Kashmir varit instabil och har successivt trappats upp under det senaste året. En upptrappning av konflikten mellan kärnvapenländerna Pakistan och Indien kan leda till förödande konsekvenser för hela regionen.

Därför bör Sverige ta initiativ till att situationen i Kashmir uppmärksammas och bidra till att konflikten löses på ett fredligt och tillfredsställande sätt. Ett första steg i den riktningen skulle vara att Sverige bidrar till att samtalen mellan den indiska och pakistanska regeringen samt de mer moderata rörelserna i Kashmir återupptas.

Serkan Köse (S)